

Arrest

nr. 216 049 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat F. GELEYN, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 21 oktober 2011 België is binnengekomen, samen met haar minderjarige dochter M., diende op 21 oktober 2011 een verzoek om internationale bescherming in. Op 30 juli 2012 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep bevestigde de Raad de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 28 februari 2013, nr. 98 210).

1.2. Op 27 augustus 2013 diende verzoekster een nieuw verzoek om internationale bescherming in. Op 26 september 2013 nam de commissaris-generaal de meervoudige asielaanvraag in overweging.

Op 30 december 2013 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing luidde als volgt:

"Asielaanvraag: 27/08/2013

Overdracht CGVS: 05/09/2013

U werd op 9 december 2013 van 09u15 tot 11u20 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. U werd bijgestaan door uw advocaat, meester Lanckmans loco meester Geleyn.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Arabische, een sjiiitische moslima, bent u geboren in Bagdad waar u ook steeds heeft gewoond. U heeft één dochter met uw ex-man die in Irak verblijft.

Op 21 oktober 2011 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. U verklaarde dat uw man ontvoerd werd omwille van zijn werkzaamheden als anti-corruptie agent. U werd ook meermaals bedreigd door de ontvoerders van uw man. Uw relaas werd echter ongeloofwaardig bevonden door de Commissaris-generaal die daarin werd bijgetreden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Intussen had u in het opvangcentrum in België een nieuwe man leren kennen, N. D. A. (CGVS (...); O.V. (...)). Hij is intussen erkend als vluchteling in België. U begon een relatie met D. en na uw negatieve beslissing mocht u bij hem intrekken. Hij zorgt nu voor u en uw dochter en jullie zijn sinds kort ook religieus gehuwd.

U had nog contact met uw zus en schoonvader in Irak. Uw schoonvader probeerde u te overhalen om terug naar Irak te gaan aangezien u een negatieve beslissing gekregen had in België. Uw zus waarschuwde u echter om niet terug te komen. In Irak was uw familie op de hoogte van uw relatie en uw ex-man was intussen ook weer opgedoken. Uw zus vertelde u dat u vogelvrij verklaard was door uw stam. Iedereen van uw stam mocht u doden omwille van uw buitenechtelijke relatie. Uw man had ook reeds de scheiding aangevraagd in Irak. Omwille van deze problemen diende u opnieuw een asielaanvraag in op 27 augustus 2013.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende nieuwe documenten neer: 2 attesten inzake de abortus die u heeft ondergaan in België, een kopie van de sis-kaarten van uzelf en uw dochter, 3 documenten waaruit blijkt dat jullie aangesloten zijn bij de mutualiteit op naam en voor rekening van uw nieuwe man D., een kopie van uw inschrijving in de stad Luik waaruit blijkt dat u samenwoont met uw man D., de vogelvrijverklaring door uw stam, een vonnis dat uw echtscheiding in Irak aantoonst, een attest van uw religieus huwelijk in België en een kopie van uw vriend zijn verblijfskaart.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut niet kan toekennen.

Er kan hoegenaamd geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou u momenteel vervolgd worden door uw familie en uw schoonfamilie omwille van uw huidige relatie in België.

Vooreerst dient gesteld te worden dat het uiterst merkwaardig is dat uw familie u niet spontaan liet weten dat uw (ex-)man, die zo'n lange tijd ontvoerd was, terug vrij was gekomen. Het is uiterst merkwaardig dat u dit terloops moet vernemen van uw zus wanneer zij u waarschuwt niet naar België te komen en dit op het moment dat uw familie reeds alle plannen zou genomen hebben om u terug te laten komen omdat uw man u zou willen vermoorden (CGVS, p. 4, p. 6). Er zou redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat uw familie u meteen op de hoogte brengt van de vrijlating of ontsnapping van uw (ex-)man, hetgeen toch de initiële reden voor uw vlucht naar België was. Van uw zus zou ook kunnen verwacht worden dat zij u meteen op de hoogte brengt van de plannen van uw familie om u te vermoorden. Dat zij wacht om u op de hoogte te brengen van al die ontwikkelingen tot op het moment dat u concrete plannen maakt om terug te keren is weinig plausibel. U verklaart zelf af en toe contact te onderhouden met uw zus (CGVS, p. 6) en u verklaart eveneens dat uw zus reeds eerder op de hoogte was van al deze ontwikkelingen (CGVS, p. 8) aldus kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij u meteen op de hoogte zou brengen van de terugkeer van uw man, van de moordplannen van uw familie en van het feit dat uw familie op de hoogte is van uw relatie. Uw verklaring als zou uw zus gedacht hebben dat u hier wel een verblijfsvergunning zou krijgen en zij u daarom niet op de hoogte bracht is niet plausibel.

Daarnaast is het ook bijzonder merkwaardig dat u hoegenaamd niets weet te vertellen over de vrijlating of ontsnapping van uw (ex-)man. U weet niet sinds wanneer hij vrij is, noch hoe hij vrij kwam of door wie hij uiteindelijk werd ontvoerd. Dat u er ook nooit naar gevraagd heeft is ook uiterst vreemd (CGVS, pp. 6 - 8).

Indien u, zoals u de eerste maal beweerde, uw land moet verlaten omwille van de ontvoering van uw man en uw man duikt vervolgens op, dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u zich gaat informeren over wat er precies gebeurd is. Dat u dit niet doet, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Daarnaast zijn uw verklaringen met betrekking tot hoe uw familie op de hoogte is gekomen van uw relatie in België uiterst vaag en weinig plausibel. U verklaart dat u niet weet hoe zij weten dat u een relatie hebt maar dat het mogelijks zou kunnen te verklaren zijn door andere Irakezen uit het opvangcentrum die uw smartphone gebruikten om hun familie te contacteren en dat één van hen mogelijks zo uw familie op de hoogte bracht (CGVS, p. 5). Dit is op zich al weinig waarschijnlijk aangezien uw medebewoners uit het opvangcentrum geen belang hebben om u in diskrediet te brengen bij uw familie. Daarnaast is het ook merkwaardig dat uw zus u niets specifiek kan vertellen over de manier waarop uw familie dit te weten is gekomen (CGVS, p. 5). In dit opzicht is het ook vreemd dat u eerst verklaart dat uw zus vertelde dat uw familie foto's ontvangen had die uw relatie in België aantonen (CGVS, p. 4), u iets later tijdens het interview verklaart dat u niet weet of er foto's gestuurd waren en dat uw zus daar niets over verteld had (CGVS, p. 5) om dan op het eind van het interview opnieuw te verklaren dat uw zus u verteld had dat uw familie foto's had gekregen (CGVS, p. 9). Indien uw familie werkelijk op de hoogte zou zijn van uw relatie in België en u nog steeds contact onderhoudt met uw zus in Irak, dan kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hier eenduidige verklaringen van weet af te leggen en een afdoende verklaring kan geven over de manier waarop zij dit te weten kwamen. Dat u dit niet doet, doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande blijkt dat uw verklaringen weinig plausibel zijn, bijgevolg kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend.

Uw documenten doen geen afbreuk aan bovenvermelde conclusie. Uw attesten inzake de abortus die u ondergaan heeft tonen enkel aan dat u een abortus ondergaan heeft, hetgeen hier niet betwist wordt. Uw sis-kaart en uw aansluiting bij de mutualiteit tonen aan dat uw huidige vriend u en uw dochter ondersteunt en jullie op zijn naam heeft laten inschrijven. Uw inschrijving in de stad Luik toont aan dat u momenteel bij uw vriend D. woont. Uw vriend zijn verblijfskaart toont aan dat hij erkend werd als vluchteling, dit wordt evenmin betwist. Ook het attest van uw religieus huwelijk wordt niet betwist. Het attest van uw vogelvrijverklaring en het vonnis van uw scheiding kunnen daarentegen niet weerhouden worden als valabele bewijsstukken. Enerzijds betreffen het hier kopieën die op zich slechts een geringe bewijswaarde hebben, anderzijds is het zo dat documenten slechts aanvaard kunnen worden als begin van bewijs indien zij ondersteund worden door plausibele en coherente verklaringen, hetgeen hier niet het geval is.

Uit uw verklaringen en documenten blijkt wel dat u afkomstig bent uit Irak en meer bepaald uit Bagdad. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Bagdad een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Bagdad, uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Bagdad de status van subsidiaire bescherming toegekend

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Bij brief van 16 februari 2017 werd verzoekster opgeroepen omdat een nieuw element in aanmerking moet worden genomen in verband met de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 24 maart 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd ingetrokken en het bij de Raad ingediende beroep werd verworpen (RvV 20 juni 2017, nr. 188 650).

1.5. Bij brief van 8 juni 2017 werd verzoekster opnieuw opgeroepen voor een CGVS-interview.

1.6. Op 28 februari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 28 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 27/08/2013

Overdracht CGVS: 05/09/2013

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 27 juni 2017 van 14u07 tot 17u15, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, Catherine Smekens loco Franz Geleyn, was aanwezig vanaf 14u28.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten, een etnisch Arabische en een sjiitische moslima te zijn, afkomstig uit de Iraakse hoofdstad Bagdad waar u ook steeds heeft gewoond. U heeft één dochter met uw ex-man in Irak.

Op 21 oktober 2011 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. U verklaarde dat uw man ontvoerd werd omwille van zijn werkzaamheden als anti-corruptie agent. U stelde zelf ook meermaals te zijn bedreigd door de ontvoerders van uw man. Uw relaas werd echter ongeloofwaardig bevonden door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), die op 30 juli 2012 een weigeringsbeslissing nam. Deze weigeringsbeslissing van het CGVS werd op 28 februari 2013 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 27 augustus 2013 vroeg u een tweede maal asiel aan. Hierbij stelde u dat u België niet verlaten had en dat u in het Belgische opvangcentrum een relatie was begonnen met een andere man, genaamd N. D. A., aan wie het vluchtelingenstatuut werd toegekend in België (zie dossier (...) en O.V. (...)). Na uw negatieve beslissing, trok u samen met uw dochter in bij D. en zouden jullie religieus gehuwd zijn.

In het kader van uw tweede asielaanvraag haalde u volgende motieven aan: "U had nog contact met uw zus en schoonvader in Irak. Uw schoonvader probeerde u te overhalen om terug naar Irak te gaan aangezien u een negatieve beslissing gekregen had in België. Uw zus waarschuwde u echter om niet terug te komen. In Irak was uw familie op de hoogte van uw relatie en uw ex-man was intussen ook weer opgedoken. Uw zus vertelde u dat u vogelvrij verklaard was door uw stam. Iedereen van uw stam mocht u doden omwille van uw buitenechtelijke relatie. Uw man had ook al de scheiding aangevraagd in Irak."

Ter staving van dit asielrelaas legde u toen volgende documenten neer: twee attesten inzake de abortus die u heeft ondergaan in België, een kopie van de sis-kaarten van uzelf en uw dochter, drie documenten waaruit blijkt dat jullie aangesloten zijn bij de mutualiteit op naam en voor rekening van uw nieuwe man D., een kopie van uw inschrijving in de stad Luik waaruit blijkt dat u samenwoont met uw man D., de vogelvrijverklaring door uw stam, een vonnis dat uw echtscheiding in Irak aantoon, een attest van uw religieus huwelijk in België en een kopie van uw vriend zijn verblijfskaart.

Na uw gehoor op het CGVS besloot de Commissaris-generaal u op 30 december 2013 de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet omdat uw stad van herkomst, Bagdad, toen als dermate onveilig werd bevonden dat een burger zoals uzelf een risico op ernstige schade dreigde te worden in het kader van een binnenlands conflict. Het CGVS was echter van oordeel dat er in uw hoofde nog steeds geen sprake was van een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging, omdat uw verklaringen vaag en onwaarschijnlijk waren en er dus geen geloof aan gehecht kon worden. De vluchtelingenstatus werd u bijgevolg geweigerd.

Uit informatie waarover het CGVS heden beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat u de voorbije jaren verscheidene malen naar Irak terugkeerde met gebruik van uw Iraaks paspoort.

Op 6 maart 2017 werd u door het Commissariaat-generaal opgeroepen om mondeling op deze nieuwe elementen, met name dat u in de loop der jaren, en in het bijzonder in 2014 en 2015, naar Najaf (Irak) zou teruggekeerd zijn, te reageren. U gaf hier echter geen gevolg aan, waarop het CGVS besloot om uw status van subsidiaire bescherming op te heffen op basis van artikel 55/5 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Tegen voornoemde opheffingsbeslissing, diende u beroep in bij de RvV en u legde u medische documenten voor die betrekking hebben op uw zieke moeder in Irak en op uzelf en uw gehandicapte dochter in België.

Het CGVS trok voornoemde opheffingsbeslissing in met het oog op een nieuwe oproeping voor gehoor, nadat werd vastgesteld dat u uw vorige oproepingsbrief niet had gekregen door een adreswijziging,.

Na een nieuwe oproeping werd u op 27 juni 2017 gehoord door het CGVS en werd u de kans gegeven om te reageren op de door het CGVS bekomen informatie over uw terugkeer naar Irak. Tijdens dit laatste gehoor op het CGVS, gaf u toe u in 2014 en 2015 verschillende keren te zijn teruggekeerd naar Irak omwille van uw zieke moeder en broer. U legde ter staving hiervan foto's neer van uw zieke moeder en van diens paspoort.

B. Motivering

Na een nieuwe analyse van uw asielaanvraag heeft het CGVS besloten dat wat u betreft de status van subsidiaire bescherming dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/5 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Er werd u op 30 december 2013 de status van subsidiair beschermde toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad "een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand” in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en niet-voorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reële risico bestaat om te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reële risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 110-111). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling ondertussen 21 maanden later nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid

dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

Uit de informatie waarover het CGVS heden beschikt blijkt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Irak, dewelke plaatsvonden nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Bagdad niet belegerd wordt door IS, noch zijn er aanwijzingen dat IS in de nabije toekomst geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen IS en het Iraakse leger in Bagdad. Het offensief dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad veranderd zijn, en dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Het gros van de terroristische aanslagen is wel nog steeds toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS nog sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats. Ondanks de bomaanslagen gepleegd door IS blijft het aantal slachtoffers in Bagdad sinds begin 2015 nagenoeg constant.

Het voormelde geweldspatroon heeft weliswaar tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers te betreuren vallen, doch hierbij dient benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Bovendien is het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad reeds geruime tijd aan het dalen is. Meer zelfs, het aantal incidenten in Bagdad heeft sinds begin 2017 zijn laagste punt in jaren bereikt. De veiligheidssituatie in Bagdad is bovendien zodanig verbeterd dat de Iraakse autoriteiten van start zijn gegaan met het ontmantelen van "blast barriers" en "checkpoints" in bepaalde gebieden in centraal Bagdad.

Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het dagelijks leven van de gewone Iraakse burger is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in de provincie Bagdad, (met een oppervlakte van 4555 km², en iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont) ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend, ligt het schoolbezoek er tamelijk hoog, en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds worden deze checkpoints meer en meer afgebouwd., blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Het nachtelijke uitgaansverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd bovendien begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de verandering in de algemene veiligheidssituatie. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van

diverse checkpoints en “blast barriers” toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad niet duurzaam verbeterd was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad verder zouden hebben beperkt.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (“IDP’s”) op te vangen (UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40). UNHCR maakt bovendien nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat de situatie in Bagdad ingrijpend gewijzigd is dat zij er geen reëel risico meer lopen op ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België en andere Europese lidstaten terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad nog steeds dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u herhaaldelijk terugkeerde naar Irak in 2014 en 2015, terwijl u tegelijk genoot van een subsidiaire beschermingsstatus in België. Tijdens het gehoor op het CGVS bevestigde u zes maal te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst Irak terwijl u in België het statuut van subsidiair beschermde had (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 5). U bevestigde meestal in Irak te zijn toegekomen via de luchthaven van Najaf en één maal via de luchthaven van Bagdad; u preciseerde dat u telkens maximaal twee weken in Irak verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 5). Als reden voor uw terugkeer naar Irak, liet u verstaan dat u bij uw zieke moeder in Irak wilde zijn en voegde eraan toe dat ondertussen een hersentumor werd vastgesteld in hoofd van uw broer (gehoorverslag CGVS, p. 2). U preciseerde dat u – nadat u (in december 2013) een verblijfstitel in België verkreeg - via uw zus te weten kwam dat uw moeder borstkanker had en stelde dat die kanker ondertussen is uitgezaaid naar de longen en maag. Toen u te weten kwam dat uw moeder erg ziek was, bent u (vanaf februari 2014 en dus kort na de toekenning van uw beschermingsstatus) naar Irak teruggekeerd om uw zieke moeder te vervoegen die ondertussen samen met uw vader in Najaf is gevestigd (gehoorverslag CGVS, p. 2). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de door u verklaarde reden voor uw terugkeer naar Irak, dient tegelijk te worden vastgesteld dat uw veelvuldige terugkeer naar Irak bovenstaande appreciatie over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad bevestigt.

Geconfronteerd met de wijziging van het CGVS-beleid waardoor geen subsidiaire bescherming meer wordt toegekend voor stad van herkomst Bagdad omwille van de gewijzigde veiligheidssituatie, bevestigde u geen algemeen veiligheidsprobleem te verwachten in Bagdad en evenmin problemen met de overheid te vrezen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Wel stelde u nog steeds uw voormalige echtgenoot te vrezen omwille van uw vroegere buitenechtelijke relatie met D. (gehoorverslag CGVS, p.3, 10). Dit element riep u echter al eerder in tijdens uw asielprocedure en werd ongeloofwaardig bevonden. Met betrekking daartoe dient vermeld te worden dat tijdens de eerdere behandeling van uw asielaanvragen is gebleken dat aan de door u aangehaalde problemen geen geloof kon gehecht worden. In de beslissingen van 30 juli 2012 en 30 december 2013 werd er reeds op gewezen dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bedreigingen waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest of in het geval van een terugkeer naar Bagdad, Irak, zou worden.

Volledigheidshalve wordt nog toegevoegd dat ook in Najaf, Irak er voor burgers thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Immers blijkt uit uw verklaringen dat u zich redelijkerwijs ook zou kunnen vestigen in Najaf, waar uw ouders, uw broer en zus alsook hun gezinnen zijn gevestigd en u dus een solide familiaal netwerk heeft (gehoorverslag CGVS, p. 4, 7 en 8). U verklaarde aanvankelijk dat Najaf ook gevaarlijk is maar minder

erg dan Bagdad (gehoorverslag CGVS, p. 4). Later verklaarde u echter dat Najaf een veilige stad is, hoewel er af en toe aanslagen zijn (CGVS, p. 8).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende periode is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging. Wel werd de provincie in november 2016 opnieuw getroffen door een zware aanslag. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. Het aantal burgerslachtoffers ligt in de provincie Babil evenwel ver onder dat van de Centraal-Iraakse provincies.

In de overwegend sjiiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met IS.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn d'ooftaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Geconfronteerd met het gegeven dat u zich in Najaf zou kunnen vestigen zoals uw ouders, broer en zus alsook hun gezinnen, stelde u dat u niet meer met uw familie (ouders) zou kunnen samen leven in Najaf of Irak omdat u inmiddels gewoon bent om als alleenstaande moeder met uw gehandicapte dochter M. in België te leven op uw manier (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). Dat argument is echter onvoldoende zwaarwichtig om internationale bescherming te rechtvaardigen, temeer daar uit het feit dat u meermaals heen en terug reisde naar uw familie, een goede band blijkt. U bevestigde overigens dat in Irak de nodige behandeling voor uw gehandicapte dochter aanwezig is, maar stelde dat uw dochter niet zo goed zou verzorgd worden in Irak dan in België (gehoorverslag CGVS, p. 6). Bij ontstentenis van een band met de vluchtelingenconventie is het CGVS echter, wat betreft de medische aspecten van de verzorging van uw dochter, niet bevoegd om daar een uitspraak over te doen.

Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal van mening dat de status van subsidiaire bescherming die u in 2013 werd toegekend conform artikel 55/5 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet opgeheven dient te worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;

artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;

artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ,

art. 48/3, 48/4, 48/6 en 55/5 van de wet van 15 december 1980 ;

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;

artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;

het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;

het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) ;"

In een eerste onderdeel gaat verzoekster in op de weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

In een tweede onderdeel vraagt verzoekster om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In een derde onderdeel stelt verzoekster dat de bestreden beslissing, in ondergeschikte orde, moet worden vernietigd.

- Wat het eerste onderdeel betreft, de weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing, voert verzoekster aan dat de wettelijke voorwaarden voor de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus niet zijn vervuld. Verzoekster gaat in op (i) haar gezondheid en die van haar dochter, (ii) haar profiel van alleenstaande en uit de echt gescheiden moeder, en (iii) haar afkomst en het bestaan van een intern vestigingsalternatief in Najaf.

Over (i) verzoeksters gezondheid en die van haar dochter, licht zij toe als volgt:

“De verzoekster is al zes jaar in België. Ter herinnering viel een eerste opheffingsbeslissing in maart 2017 die vervolgens werd ingetrokken. Er vond een gehoor plaats in juni en een nieuwe gelijkaardige beslissing werd genomen in februari 2018 (bestreden beslissing).

Na een lang parcours met veel obstakels, kampt ze vandaag nog steeds met verschillende problemen. Haar zeven jaar oude dochter is zwaar gehandicapt en de verzoeker staat er alleen voor. (stuk 5)

Zij lijdt nu aan angststoornissen en heeft een depressieve stemming waardoor ze medicatie inneemt en een behandeling volgt bij de psychiater en psychotherapeut. Dit wordt geattesteerd door een attest opgemaakt op 19.04.2017. (stuk 3) Ze ervaart problemen om te slapen, te eten en een stabiel gewicht te behouden.

Zij heeft zich inderdaad meermaals begeven op afspraken om over haar angsten en depressie te praten. (stuk 4)

In maart 2018 is dit nog steeds het geval en wordt zij nog steeds opgevolgd door een gespecialiseerd team (stuk 13)

Zij neemt medicatie in om haar stoornissen tegen te gaan. (stuk 5)

Haar dochter, M. F. M., lijdt aan cerebrale palsy en spastische quadriparese. (stuk 6). Zij heeft dagelijks epilepsie-aanvallen en werd als volledig hulpbehoevend verklaard. Zij moet regelmatig opgevolgd worden en wordt meermaals per week ondergeschikt aan kinesitherapie, logopedie, voedingsbegeleiding en communicatie-oefeningen. Zij heeft op dit moment geen taalontwikkeling en wordt genoodzaakt om aangepast onderwijs te volgen voor mentaal gehandicapten. (stuk 7)

De handicap is ernstig en vraagt om een permanente opvolging (stuk 14)

M. F. M. wordt al sinds 2012 frequent opgevolgd door pediatrische diensten in België. De opvolging wordt precies gedocumenteerd en evolueert met de tijd. De epileptische aandoening is er slechts later bijgekomen. Verschillende specialisten hebben het kind behandeld om een exacte diagnose te stellen en een aangepaste behandeling te vinden (stuk 8: attesten die van 2012 tot 2013 dateren).

Er werden zelfs maatregelen getroffen bij verschillende overheidsdiensten zoals Agentschap Jongerenwelzijn (stuk 9) en de FOD Sociale zekerheid die verschillende attesten uitgeleverd heeft met betrekking tot (stuk 10)

- De punten (handicap van de persoon)

- Het toebehoren tot bepaalde medische criteria inzake fiscale maatregelen met betrekking tot de autovoertuigen

- Het toebehoren tot medische voorwaarden voor de verhoogd verzekeringstegemoetkoming Aanvraag tot bijkomende kinderbijslag

Dit getuigt van een aandoening van zeer hoge ernst die duidelijk officieel als handicap kan beschouwd worden.

De handicap van de dochter van verzoekster wordt niet vermeld in de bestreden beslissing. Er is geen spoor van inrekeningname van dit element door de tegenpartij.

De tegenpartij beperkt zich tot het louter verwijzen naar de eerdere asielmotieven aangehaald door de verzoekster en die ongeloofwaardig werden verklaard door Uw Raad.

Vervolgens bespreekt zij de algemene veiligheidssituatie in Irak.

Maar niets verwijst naar de aandoening van haar dochter, naar de ernst van haar handicap, naar het feit dat de handicap verslechterd is in de loop van de jaren hier in België en naar de opvolging die hier wordt nagevolgd in België en het belang van deze opvolging.

Tegenpartij beperkt zich louter tot het hernemen van één enkele verklaring van verzoekster die aangeeft dat haar dochter ook in Irak kan verzorgd worden maar minder goed dan in België. Zich uitsluitend op deze verklaring baseren zonder enige bijkomende analyse te vergen naar het gevaar van het kind in geval van een terugreis en ten opzichte van de algemene veiligheidssituatie waarbij zij kwetsbaarder zou zijn dan een gezonde persoon, getuigt van ernstig gebrek aan onderzoek.

Niets verwijst naar het gevaar van het stoppen van deze behandeling voor de dochter van de verzoekster indien ze beiden zouden moeten terugkeren naar Irak.

Het belang van het kind is nochtans een fundamenteel recht dat wordt behandeld in het verdrag voor rechten van het kind (artikel 3.1) en de Grondwet (artikel 22bis).

« The concept of the child's best interests is complex and its content must be determined on a case-by-case basis. It is through the interpretation and implementation of article 3, paragraph 1, in line with the other provisions of the Convention, that the legislator, judge, administrative, social or educational authority will be able to clarify the concept and make concrete use thereof. » (§32)

De verzoekster naar Irak terugsturen in het bijzijn van een minderjarige gehandicapte dochter die aan een dubbele kwetsbaarheidsfactor ondergeschikt is (minderjarigheid en handicap) is onverantwoord en schendt bovenstaande bepalingen."

Wat (ii) haar profiel van alleenstaande en uit de echt gescheiden moeder betreft, stelt verzoekster dat zij een ex-man heeft die een echtscheiding heeft aangevraagd in Irak. Zij is in België opnieuw religieus gehuwd en is bij haar nieuwe man ingetrokken. Haar stam heeft haar vogelvrij verklaard. Hiermee wordt geen rekening gehouden in de bestreden beslissing. Zich verzetten tegen de autoriteit van de man, vooral in de context van het huwelijk, wordt streng afgekeurd. Verzoekster heeft dit al ontdekt via de vogelvrijverklaring van haar stam. Zij verwijst naar rechtspraak van de Raad (RvV 29 juni 2016, nr. 170 819) en vraagt om specifiek rekening te houden met de positie van de vrouw in de Iraakse samenleving. Zij zet verder het volgende uiteen:

"De mening van de vrouw telt inderdaad minder dan die van de man en sommige beslissingen kunnen niet door de vrouw worden gemaakt, maar dit geldt niet voor alles.

« The culture established in Iraq frequently sees women in only classical maternal roles. "Women only want to cook or clean at home. It is not laziness but more ignorance," Hashim said. "Women do not know their potential role in society."

Frequently, women are pressured into domestic roles at a young age through forced marriages, preventing them from developing ambitions or dreams. The US-based Population Reference Bureau showed that child marriages in Iraq are on the rise, with 25% of girls marrying before the age of 18 and 6% before the age of 15.

These marriages result in the girls becoming housewives with no potential for a greater role in the wider society. Jawaheri said women in Iraq, especially those who are married, were often prevented from seeking work for fear of their interaction with unknown men who dominate the private sector.

Women in Iraq do play a role in the Iraqi political sphere, with one-quarter of all parliamentary seats required to go to female MPs. Nonetheless, male domination of politics, as well as on a societal level, continues. »

« The role of women in Iraqi society is not limited by the legal system but by cultural values. There are exceptions. Zekra Alwach, the first female mayor of a capital city — Baghdad — in the Middle East, has broken these cultural limits and proven to be a role model for the women of Iraq. »

<http://www.thearabweekly.com/Society/6954/Iraqi-women-shackled-by-cultural-constraints>

Een Iraakse vrouw die journaliste werd beschrijft de positie van de vrouw in Irak:

"(...) The interview then took a change of direction as Ennas wanted to describe more the role of women in Iraqi society who, as she described, "always stood behind the men", but some were freer than others as she went on to explain, stating that there was a divide into three classes in Iraqi society.

"The first class are women who are highly educated, and are always seeking to achieve equality between men and women, we call them liberal women representing 15 percent of women in Iraqi society".

Ennas went on to state that the most significant class of women were "rural women with low education standing in the shadows of customs, traditions and who must adhere to religion. Their main role is to be at home and raise children. These women have closed social relations and represent 60 percent of women in Iraq. "

The final group of women are those that end up in the hands of ISIS. "They are sold to slavery, brutally treated, repeatedly raped, and subjected to strict customs and traditions", they represent about 25 percent of women in Iraq, said Ennas. "

<http://www.wort.lu/en/luxembourg/international-women-s-day-being-a-woman-in-iraq-is-like-a-caged-dove-56dde6f61-bea9dff8fa7415f>

De motivering van tegenpartij omtrent dit punt is volledig onbestaand.

Zij mankeert ernstig aan haar motiveringsplicht en onderzoeksplicht."

Over (iii) haar afkomst en het bestaan van een intern vestigingsalternatief in Najaf, insinueert de bestreden beslissing dat verzoekster zich met haar dochter meermaals naar Najaf heeft begeven, dat ze daar dus over een sociaal netwerk beschikt en dat ze zich daar zou kunnen vestigen zoals haar ouders.

Meermaals naar een bepaalde plaats in het vaderland reizen, houdt niet in dat verzoekster van die plaats afkomstig is.

Het zou buitensporig zijn om de afkomst van een persoon te bepalen op basis van de bestemmingen van de laatste reizen. De afkomst van de verzoekster werd geanalyseerd tijdens de procedure, wat correct gebeurd is. De beweringen van de commissaris-generaal zijn volledig ongegrond. Een intern beschermingsalternatief in Najaf, zoals gesuggereerd in de bestreden beslissing, opnieuw op basis van de reizen die verzoekster heeft afgelegd, kan enkel toegepast worden ten gevolge van een gepaste ondervraging die enerzijds de praktische en anderzijds de legale obstakels onderzoekt. De commissaris-generaal moet in dit geval effectief nagaan of een sociaal netwerk de mogelijkheid biedt aan de persoon in kwestie om zich opnieuw te vestigen in deze regio. *In casu* werd er niets van het voorgaande uitgevoerd. De bestreden beslissing baseert zich uitsluitend op speculatie die geen grond vinden in de verklaringen van verzoekster. In één van de medische attesten wordt uitgelegd dat de moeder van verzoekster aan borstkanker lijdt en haar broer een hersentumor heeft. Het is volstrekt mogelijk dat verzoekster zich simpelweg naar het hospitaal begeeft waar haar familieleden verzorgd worden. Indien verzoekster hierover werd ondervraagd, had zij dit op een gepaste manier kunnen nagaan. Het veiligheidsexamen dat de commissaris-generaal afneemt ontbreekt in de bestreden beslissing aan ernst gezien hierboven werd uiteengezet waarom een eventueel beschermingsalternatief niet zomaar kan worden toegepast zonder bijkomende analyse.

- In het tweede onderdeel, gaat verzoekster concreet in op het feit dat, volgens haar, Bagdad zich bevindt in een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld en dat haar aanwezigheid op het grondgebied van Bagdad een reëel gevaar vormt voor haar leven, haar persoon en haar integriteit.

Concreet stelt verzoekster het volgende:

"We hernemen hieronder de criteria die door het EVRM werden opgesomd (A, B, C- en D) en associëren ze met de criteria die door het CGVS werden aangenomen (vermeld tussen haakjes) om aan te tonen dat er zonder twijfel een ernstige situatie van willekeurig geweld is in Bagdad.

1. DE VRAAG NAAR DE GEBRUIKTE OORLOGSMETHODEN EN TACTIEKEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT DIE VAN AARD ZIJN OM HET RISICO VAN HET AANTAL BURGERSLACHTOFFERS TE DOEN VERHOGEN, OF DIE RECHTSTREEKS GERICHT ZIJN TEGEN DE BURGERS "(DE DOELSTELLINGEN DIE GESTREVEN WORDEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT, DE AARD VAN DE GEBRUIKTE GEWELD EN DE INTENSITEIT VAN DEZE INCIDENTEN)

Het is duidelijk dat de partijen die betrokken zijn in het conflict gebruik maken van oorlogsmethoden en tactieken die van aard zijn om het risico te doen verhogen van het aantal burgerslachtoffers.

Het Commissariaat-generaal geeft zelf toe dat de Islamitische Staat in Bagdad in de eerste twee maanden van 2016 twee keer gebruik heeft gemaakt van militaire tactieken (gecombineerde militaire operaties) om een directe confrontatie met de Iraakse veiligheidstroepen te provoceren (respectievelijk op 11 januari en 28 februari 2016). Zoals terecht onderlijnd wordt door Caritas International en de CIRE in hun verslag Parole à l'Exil. Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad van mei 2016, heeft er volgens de Cedoca geen enkele rechtstreekse confrontatie in 2015 plaatsgevonden, zodat deze twee gebeurtenissen in twee maanden tijd op een duidelijke toename van het geweld sinds januari 2016 wijzen. Bovendien kan men zich afvragen of het werkelijk om uitzonderlijke gebeurtenissen gaat, zoals beschreven door de Cedoca en het CGVS, aangezien deze twee aanvallen zeer kort in tijd plaatsvonden. Meer nog, de partijen in het conflict hebben ongetwijfeld burgers rechtstreeks als doel.

Inderdaad, en zoals gesteld door de Cedoca in de COI Focus Bagdad van 05.07.2017, hoewel ISIS zijn aanvallen specifiek richt op sjiitische burgers, is zijn eerste doelstelling om zo veel mogelijk burgers te doden in drukke plaatsen zoals markten of moskeeën. Zo worden er regelmatig terreuraanslagen gepleegd door zelfmoordterroristen in de Iraakse hoofdstad.

ISIS heeft de verantwoordelijkheid voor het grootste deel van deze aanslagen geclaimd die duidelijk omschreven kunnen worden als intens, zoals ook het CGVS dat doet.

J. Wing, hoofdredacteur van de blog "Musings on Iraq", schrijft hierover : "Attacks on Baghdad have skyrocketed in 2016 as IS has begun shifting to more terrorist attacks. There were 283 incidents in the capital in May leading to 628 dead and 1,478 wounded. The 151 IEDs and 30 sticky bombs are unfortunately part of the day to day routine of the province hitting shops, markets and other areas known for public gatherings. Last month however, IS also set off 1 motorcycle bomb, 12 suicide bombers, and 13 car bombs adding to the carnage. Together those accounted for 274 fatalities and 538 injuries. This was one sign that the Islamic State was still carrying out its spring campaign as it focused upon mass casualty bombings on civilian areas".

(Vrije vertaling : Aanvallen op Bagdad hebben enorm toegenomen in 2016 omdat IS is begonnen met een verschuiving naar meer terreur aanslagen.

Er waren 283 incidenten in de hoofdstad in mei die 628 doden en 1478 gewonden hebben opgeëist. De 151 IED's en 30 sticky bombs maken deel uit van de dagelijkse routine van de provincie die winkels, markten en andere gebieden die bekend staan voor openbare bijeenkomsten, raken. Vorige maand heeft IS 1 motorfietsbom, 12 zelfmoordterroristen, en 13 autobommen doen afgaan die toegevoegd worden aan het bloedbad. Deze hebben samen geleid tot 274 doden en 538 gewonden. Dit was een teken dat de Islamitische Staat nog steeds haar lente- campagne aan het uitvoeren was omdat het zich focuste op massa bombardementen gericht op burgerdoelen).

Verwerende partij begaat dan ook een kennelijke beoordelingsfout in de motivatie van zijn beslissing.

2. HET VEEL VOORKOMEND KARAKTER OF NIET VAN DERGELSJKE METHODEN OF TACTIEKEN IN HOOFDE VAN DE PARTIJEN IN HET CONFLICT (HET AANTAL INCIDENTEN DIE BETREKKEING HEBBEN TOT HET CONFLICT)

Cedoca repertorieert in de COI Focus Bagdad van 05.07.2017 de "zware aanslagen in Bagdad", zonder vermelding van de definitie en het minimale aantal slachtoffers. Hij lijst zo 39 "zware aanvallen" voor het jaar 2015 en 30 voor het jaar 2016. Verzoeker verwijst hier naar de argumenten van Caritas International: Hoewel de notie 'aanval' niet wordt bepaald door de Cedoca, moeten we toch het opvallende verschil opmerken met het aantal incidenten die J. Wing geeft voor 2015 in Bagdad, zijnde van 2.631 en voor 2016, zijnde 3.420. Dit verschil is vooral verontrustend omdat de Cedoca zelf verwijst naar de blog van J. Wing "Musings on Iraq" voor onderzoeksdoeleinden voor het schrijven van de COI.

De Islamitische Staat is niet de enige oorzaak van het geweld tegen burgers in Bagdad : sjitische milities, criminele organisaties en milities die uit eigen initiatief handelen zijn verantwoordelijk voor een meer individuele vorm van geweld tegen burgers: discriminatie en intimidatie op checkpoints, doodsb bedreigingen, ontvoeringen voor losgeld, standrechtelijke executies, intimidatie op werkplaats, vernieling van eigendommen, diefstal, inbraak, enz.

3. DE GELOKALISEERDE- OF VERLENGDE AARD VAN DE GEVECHTEN

Het gehele Iraakse grondgebied is het slachtoffer van de aanvallen.

1. We moeten niet vergeten dat Bagdad de kleinste van de 18 provincies van Irak is, met slechts 4.555 km², terwijl de totale oppervlakte van het Iraaks grondgebied 435.052 km² is. Bagdad vertegenwoordigd zo maar ook 1,047% van het gehele oppervlak van het land.

2. De provincie Bagdad, gelegen in het centrale deel van het land, telt 7.145.470 inwoners (bijgewerkt cijfer voor 2017). Bagdad is dus een provincie met een zeer hoge bevolkingsdichtheid, met ongeveer 1.569 inwoners per km². Met zoveel inwoners per km², is het duidelijk dat wanneer een bom ontploft, heeft dramatische gevolgen voor iedereen in de omgeving. Gezien de dichtheid van mensen per vierkante kilometer, is het aantal collaterale schade aanzienlijk.

3. Gezien het verschrikkelijke geweld dat plaatsvond in Bagdad in 2016, identificeert de UNAMI (Verenigde Naties Irak) de dood van 3.132 burgers en 8.829 gewonde burgers. Volgens J. Wing ("Musings on Iraq"), zijn 5.319 burgers omgekomen en 13.462 gewonden gevallen en volgens Iraq Body Count zijn 3.744 mensen omgekomen. Het verschil tussen deze cijfers is te wijten aan de door de overheid opgelegde censuur en de onmogelijkheid om het geheel van de incidenten in de Iraakse hoofdstad dagelijkse dekken.

Dit betekent concreet dat gemiddeld 11 burgers per dag overleden in Bagdad in het jaar 2016. Als we verwijzen naar de recente aanslagen in Parijs op 13.11.2015 en Brussel op 22.03.2016 en de omvang dat dergelijke drama's nemen in de hele westerse wereld, mag men de dagelijkse aanslagen in Bagdad niet minimaliseren.

De tabel hieronder geeft het aantal burgerdoden ten gevolge van het geweld weer op het gehele Iraakse grondgebied sinds 2003 (<https://www.iraqbodycount.org/database/>).

> Het jaar 2013 telt 9851 doden.

> 2014 is recent het dodelijkste jaar met 20.169 doden.

> Voor 2016 tellen we 16,393 doden.

[tabel]

Er kan dan ook worden gezegd dat het conflict in Bagdad een gelokaliseerd karakter heeft aangezien het gemiddelde van 3.744 burgerslachtoffers (volgens Iraq Body Count) voor het jaar 2016, het totale aantal burgers gedood in Irak bedragende 16.393 slachtoffers. Bijgevolg vertegenwoordigen de burgerdoden in Bagdad 22,84% van alle burgerdoden in Irak. Beweren dat het conflict in Bagdad geen lokaal karakter vertoont, zou de ontkenning zijn van een verschrikkelijke objectieve vaststelling.

4. HET AANTAL OMGEKOMEN BURGERS, GEWONDEN EN ONTHEEMDEN DOOR DE GEVECHTEN (HET AANTAL BURGERS DIE SLACHTOFFERS ZIJN VAN WILLEKEURIG GEWELD, DE IMPACT VAN HET GEWELD OP HET LEVEN VAN DE BURGERS EN DE MATE BURGERS OM HUN LAND MOETEN VERLATEN OMWILLE VAN HET GEWELD OF, INDIEN VAN TOEPASSING, HUN REGIO VAN HERKOMST)

1. Het CGVS stelt dan ook dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden burgerslachtoffers opeist. Wij verwijzen naar punt C betreffende het aantal burgerslachtoffers in Bagdad. Het geweld in Bagdad treft alle burgers. Er is duidelijk sprake van willekeurig geweld waarvan alle burgers het slachtoffer kunnen zijn. ISIS richt zijn aanslagen op de hoofdstad en er wordt ook niet in twijfel getrokken dat deze terroristische organisatie als doel heeft om zoveel mogelijk burgers te bereiken tijdens het plegen van zijn aanslagen in de Iraakse hoofdstad. Als men de recente internationale pers leest, kunnen we de omvang van het geweld van de aanvallen realiseren (zie bijvoorbeeld de aanslagen die plaatsvonden op 11 januari, 28 februari, 11, 17 en 30 mei 2016, 9 juni 2016, 3 juli 2016, 6 en 9 september 2016).

2. Er dient erop gewezen te worden dat de minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders in tegenspraak staat met de staatssecretaris Theo Francken met betrekking tot de veiligheid in Bagdad.

"De Buitenlandse Zaken ontraden ten sterkste om te reizen naar Irak, waaronder de hoofdstad, omdat de veiligheid er niet gegarandeerd kan worden. Ik heb hem er al op gewezen dat we nog steeds de situatie zullen moeten analyseren", aldus Didier Reynders. Hij voegde hieraan toe "Ik vraag aan de diensten, en de zijne, om zich desbetreffende uit te spreken. Hebben wij te maken met een veilige situatie of niet? Ik ben hiervan niet overtuigd."

Men dient ook op te merken dat Canada "iedere reis" naar Irak ontraadt, behalve in Iraakse Koerdistan in het noordoosten. « Des attentats à la voiture piégée, des embuscades contre des véhicules ainsi que des tirs de mortier et de roquettes se produisent périodiquement dans tout le pays, y compris à Bagdad et dans la zone internationale de Bagdad, faisant de nombreux morts. En effet, beaucoup de passants sont tués ou blessés lors de telles attaques coordonnées. Le risque de se trouver au mauvais endroit au mauvais moment demeure donc élevé.(...) Les postes de contrôle se sont multipliés à Bagdad et dans d'autres régions de l'Iraq. Montrez vous très coopératif et faites preuve d'un grand respect aux postes de contrôle. Le fait qu'une personne porte un uniforme de la police ou de l'armée iraquienne ne garantit pas qu'elle soit investie de pouvoirs officiels. Redoublez de prudence aux postes de contrôle ponctuels, où il se commet souvent des meurtres, des enlèvements et des vols ». (Vrije vertaling : Aanvallen met autobommen, hinderlagen tegen voertuigen en mortieren en raketten komen regelmatig voor in het hele land, met inbegrip van Bagdad en de internationale zone in Bagdad, waardoor veel doden vallen. Inderdaad, er werden vele voorbijgangers gedood of gewond tijdens dergelijke gecoördineerde aanvallen. Het risico om in de verkeerde plaats op het verkeerde moment te zijn is nog steeds zeer hoog. (...) Er zijn vele checkpoints verspreid in Bagdad en andere delen van Irak. Laat zien dat je zeer coöperatief bent en toon veel respect bij de checkpoints. Het feit dat een persoon een uniform van de politie of het Iraakse leger draagt is geen garantie dat hij werkt in officiële hoedanigheid. Wees extra voorzichtig bij voorlopige checkpoints, waar vaak moorden, ontvoeringen en berovingen gepleegd worden).

Het Verenigd Koninkrijk raadt enkel de "essentiële reizen" aan en dan nog dient het in sommige gebieden en onder gewapende begeleiding te gebeuren. De Verenigde Staten beweren dat het sektarische en terroristische geweld is toegenomen sinds het begin van 2013, vooral in de provincie van de hoofdstad (laatste update op 14 juni 2017). Ten slotte raadt België, dat zijn advies met betrekking tot de reizen niet heeft gewijzigd sinds februari, iedere reis naar Irak "formeel" af onder vermelding van het "risico dat het geweld tot in Bagdad zou uitlopen".

3. Hierbij dient men ook de opmerking van Hans Christof Graf von Sponeck te vermelden, voormalig coördinator van de humanitaire programma van de VN in Irak, die als "absurd" de verklaring van Washington, door de plaatsvervangende woordvoerder van de US State Department Mark Toner, over de verbetering van de situatie in Irak sinds het begin van de Amerikaanse bombardementen, omschreef. Toen hij desbetreffende ondervraagd werd, voegde hij hieraan toe: "Ik weet niet waar ze het over hebben, omdat alle indicatoren aangeven, zonder de kranten te moeten lezen, maar gewoon door te kijken naar de foto's, dat de vernietiging van de staat gaande is.

Ik zie persoonlijk geen vooruitgang. Wij hebben vandaag een probleem in het noorden van het land waar de relaties tussen de Koerden en Arabieren in Irak niet goed zijn. Er is natuurlijk ook het probleem van Daesh. Zoals we zien, Ramadi, centraal Irak en Mosul zijn nog steeds in hun bezit. Er is ook de probleem van de verdeeldheid binnen de regering in Bagdad. Dus vraag ik me af over welke vooruitgang ze het hebben?

Het is gewoon een droom. We hopen met heel ons hart om tot die conclusie te komen, maar het is vrij ver van de realiteit op het terrein. (...). Tenzij ze schizofreen zijn, zou ik zeggen dat ze niet echt geloven dat Irak nu beter is in vergelijking met een paar jaar geleden.

De verslechtering van de situatie is duidelijk.

En als je een bewijs wilt, neem een kijkje naar al die mensen die Irak te verlaten, in het Midden- Oosten, de Middellandse Zee oversteken om naar Griekenland te komen en eindigen in de buurt van de Hongaarse hekwerk. En dan heb je een heel andere conclusie".

4. Een diepe politieke crisis verontrust de regering en het Parlement. Talrijke Iraakezen manifesteren sinds maanden in de Iraakse hoofdstad tegen de corruptie van de regering, eisend dat de omgekochte hooggeplaatsten voor verantwoordelijk worden gehouden en dat een nieuwe regering wordt opgesteld. Hierop heeft de Iraakse Eerste minister, Haider al-Abadi, aan het Parlement een plan voor de uitvoering van de maatregelen tegen corruptie die in 2015 werden goedgekeurd, voorgelegd, maar dit plan werd heftig verworpen. De politieke situatie is sindsdien chaotisch. Een noodtoestand werd in Bagdad verklaard wanneer de demonstranten de internationale zone en het Parlement, op 30 april 2016, zijn binnengedrongen (of groene zone, wijk die in hoge mate in het centrum van Bagdad wordt veiliggesteld, waar zich de zetel van de regering en verschillende ambassades bevinden).

Op 20 mei 2016 werden minstens vier betogers gedood en meer dan 500 gewond door de Iraakse veiligheidstroepen toen ze de Groene Zone binnendrongen vanwege hun ontevredenheid met de overheid."

- Tot slot, in het derde onderdeel, licht verzoekster toe als volgt:

"In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen) alsook artikel 26 van het koninklijk besluit van 11.07.2003.

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de CGVS schendt dus ook artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Voor deze redenen past het om de bestreden beslissing te vernietigen.

1. SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 §2 C) VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HETGRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN

Verweerder erkent het volgende : "Uit het voorgaande blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn".

Het UNHCR stelt echter in haar Position on returns to Iraq dat het hele land werd getroffen, op directe of indirecte wijze, door de huidige crisis en er bij andere landen aandringt om geen gedwongen terugkeer naar Irak uit te voeren - zonder een onderscheid te maken tussen de regio's.

Verweerder erkent dat "de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is" maar dat er rekening moet worden gehouden met objectieve bewijzen om het reële risico te beoordelen die genoemd wordt in artikel 48, § 2 c) van de wet van 15 december 1980.

In het rapport van het UNHCR van november 2016, waarnaar verweerder meent zich te hebben verwezen, wordt gesteld dat: "Since 2014, there has reportedly been a renewed surge in targeted violence against Sunni Arabs in Baghdad and other government-controlled areas of Iraq, with Sunni Arabs exposed to death threats, house demolitions and forced expulsion, 114 abduction/disappearance, and extra-judicial execution.115 Sunni civilians, including IDPs, have reportedly been targeted by the ISF and forces affiliated with the PMUs for killings and the destruction of homes, shops and mosques in apparent acts of reprisal following ISIS attacks aimed at Shi'ite civilians."

(Vrije vertaling: Sinds 2014 is er sprake van een vernieuwde stijging van gericht geweld tegen Sunni-Arabieren in Bagdad en andere gebieden van Irak die onder controle van de overheid staan, waarbij Sunni-Arabieren worden blootgesteld aan doodsb bedreigingen, huisvernieling en gedwongen uitwijzingen, ontvoeringen/verdwijningen en buitengerechterlijke executies. Soennitische burgers, waaronder IDP's, worden naar verluidt gevisieerd door de ISF en de groeperingen die zijn verbonden aan de PMU's door middel van moorden en de vernieling van huizen, winkels en moskeeën in duidelijke wraakacties na ISIS-aanvallen gericht op Sjiiitische burgers.)

Artikel 48/4 § 2, c), van de Vreemdelingenwet bepaalt in § 1 van hetzelfde artikel de bedoelde ernstige inbreuken: "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De wet van 15 december 1980 en de "Kwalificatierichtlijn" bevatten geen spoor van de vergelijking tussen de verschillende regio's van hetzelfde land om het bestaan te bepalen van ernstige bedreigingen tegen het leven, van willekeurig geweld of gewapend conflict.

Het doet er niet aan toe dat sommige steden of regio's gevaarlijker zijn dan anderen: als de stad of de regio van waaruit een asielzoeker is afkomstig, is onderworpen aan willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, moet de status van subsidiaire bescherming hem worden verleend. In casu, schendt verweerder artikel 48/4, § 2 c) door het induceren van een notie van vergelijking in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus.

B. Bovendien stelt verweerder dat er nu in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld is zo hoog dat er ernstige redenen bestaan om te geloven dat de loutere aanwezigheid in Bagdad een reëel risico met zich meebrengt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging tegen het leven of de persoon in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Er moet worden opgemerkt dat artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 verwijst naar ernstige redenen om te geloven dat, moest een persoon terugkeren naar de plaats waar hij oorspronkelijk verbleef, hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Ernstige schade wordt onder meer omschreven als "ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Het bestaan van een situatie van willekeurig geweld als gevolg van bedreigingen van het leven van burgers, is precies wat er wordt beschreven in artikel 48/4, § 2 c) van de wet.

Dit artikel spreekt niet van een zekere mate of een bepaalde intensiteit van willekeurig geweld. Integendeel, de aanwezigheid van willekeurig geweld impliceert bedreigingen tegen het leven van burgers.

Verweerder is van mening dat er een situatie van willekeurig geweld gaande is in Bagdad, maar is van mening dat de mate van willekeurig geweld niet hoog genoeg is om overeen te komen met de definitie van subsidiaire bescherming.

Door te beweren dat er een zekere mate van willekeurig geweld vereist is om subsidiaire bescherming te bieden, schendt verweerder artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980 door voorwaarden toe te voegen aan de wet.

2. SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKEMOTIVERING VAN ADMINISTRatieve HANDELINGEN.

A. Verweerder beweert met betrekking tot het document "UNHCR's Position on returns to Iraq", van november 2016, dat "Nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak ("UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden".

Het UNHCR stelt dat, wanneer het Verdrag van Genève niet van toepassing is op een persoon afkomstig vanuit Irak, er bredere criteria worden toegepast die betrekking hebben tot de status van vluchteling, zoals opgenomen in de relevante regionale instrumenten of aanvullende vormen bescherming³⁵.

In casu, dient men de nadruk te leggen op het feit dat het UNCHR aan de Kwalificatierichtlijn, de naam geeft van richtlijn van "personen die nood hebben aan een subsidiaire bescherming". Het is al het ware om de nadruk te leggen op dit aspect van de richtlijn, wanneer de vluchtelingenstatus geweigerd werd.

Daarom is het onjuist om te beweren dat het UNHCR de toekenning van subsidiaire bescherming niet zou aanraden ten aanzien van mensen uit Irak. Het UNHCR dringt integendeel de overheden erop aan het onderzoek van de voorwaarden niet te beperken tot het status van vluchteling, maar bredere criteria van bescherming te zoeken, zoals die voor subsidiaire bescherming.

In casu, schendt de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen, omdat de motivering niet voldoende adequaat is in het licht van de informatie die vervat ligt in de voornoemde bronnen.

B. Bovendien was verweerder van mening tot in augustus 2015 dat men aan personen afkomstig uit Bagdad de subsidiaire bescherming moest toekennen, omwille van het willekeurige geweld dat er toen gaande was, maar zegt dat sinds eind oktober 2015 april 2016 de situatie in Bagdad niet overeenkomt met artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980.

Verweerder legt absoluut niet uit in welke mate de situatie is veranderd in Bagdad sinds augustus 2015, terwijl verzoekster hierboven heeft aangetoond dat de situatie niet dermate is veranderd om een weigering tot de verlening van de subsidiaire bescherming te rechtvaardigen.

De bestreden beslissing schendt de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve handelingen aangezien het absoluut niet motiveert welke veranderingen er hebben plaatsgevonden in Bagdad sinds de maand augustus 2015 die de weigering om de status van subsidiaire bescherming te verlenen kunnen rechtvaardigen.

3. SCHENDING VAN ARTIKEL 26 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT TOT REGELING VAN DE WERKING VAN EN DE RECHTSPLEGINGVOOR HET COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Verweerder verwijst naar een aantal vaststellingen, zonder op enige wijze haar beweringen te staven.

Nochtans stelt artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat: "De Commissaris-generaal of één van zijn adjuncten kan zich, in zijn beslissing, steunen op inlichtingen die werden verkregen van een persoon of een instelling via telefoon of e-mail. In het administratief dossier moet er gepreciseerd worden waarom deze persoon of deze instelling gecontacteerd werd evenals de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid aan te nemen. De informatie die via de telefoon werd verkregen, moet schriftelijk worden samengevat. Deze samenvatting dient de naam van de persoon die per telefoon werd gecontacteerd, te vermelden, een korte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie te geven, zijn telefoonnummer, en datum waarop het telefoongesprek heeft plaatsgehad vermelden alsook een kort overzicht van de vragen die tijdens het telefoongesprek werden gesteld en de antwoorden die door de gecontacteerde persoon werden gegeven".

De RvV specificeert dat: "De Raad van State was in dit verband van oordeel in haar arrest nr. 223 434 van 7 mei 2013, dat "[...] deze bepaling [artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003] past in de uitbreiding van een rechtspraak van het Hof van de Raad van State, die zich zeer had gereserveerd getoond "[...]met betrekking tot de verzamelde bewijzen door middel van telefonische- of elektronische middelen, worden deze bewijzen slechts toegelaten mits de bron van de informatie, de exacte identiteit van de persoon die de basis vormt en de wijze waarop het was verzameld worden gespecificeerd in de beslissing of, althans, in het administratieve dossier; [...]dit is de reden waarom artikel 26, paragraaf 2 van het koninklijk besluit heeft bepaald dat de redenen waarom een persoon of instelling worden gecontacteerd, en degenen die de betrouwbaarheid van deze personen en instellingen kunnen aantonen, opgenomen worden in het administratief dossier en dat wanneer de informatie wordt verzameld via telefoon, een "gedetailleerd verslag" vereist is en ook specifieke verwijzingen moet bevatten; [...]het doel van deze maatregel is volgens het verslag aan de koning, om de juistheid van de daarin vervatte informatie te controleren; [...]in geval van niet-naleving van artikel 26, reeds aangehaald, is het niet nodig dat dit artikel niet is voorgeschreven op straffe van nietigheid om een dergelijke onregelmatigheid te censureren; [...]de aanwijzingen voorzien in het kader van deze bepaling met het oog op de waarborg van de tegenstelbaarheid van debatten en om de controle te waarborgen van de betwiste bronnen laat toe om te beoordelen dat hun niet-naleving een "materiële onregelmatigheid" in de zin van artikel 39/2, § 1, paragraaf 2, 2°, van de voornoemde wet van 15 december 1980 dat toelaat (aan de Raad) om de bestreden beslissing te vernietigen hetzij voor de reden dat de bestreden beslissing is aangetast door ernstige onregelmatigheid die niet kan worden hersteld door de Raad, hetzij omdat er essentiële elementen ontbreken die impliceren dat de Commissie niet kan concluderen dat de bevestiging of wijziging bedoeld in 1° zonder verdere onderzoeksmaatregelen te hebben uitgevoerd. (Raad van State, arrest n°223 434 van 7 mei 2013)".

Daarom moet opgemerkt worden dat de bestreden beslissing absoluut niet gestaafd wordt, behalve door middel van twee documenten waaruit informatie blijkt die op haar beurt ook niet gestaafd wordt.

Anderzijds, verwijst de COI van 05.07.2017 voor de informatie die het bevat naar websites en URL's die niet worden genoemd, inderdaad vaak wordt enkel verwezen door middel van de vermelding van het woord "URL", zonder enige precisering van de desbetreffende URL.

Alle informatie die afkomstig zijn van het internet hebben dus geen referentie: de verzoekster is dus absoluut niet in staat om de controle te voeren over de betwiste bronnen en om de naleving van het voornoemde artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 te verzekeren, aldus wordt dit artikel geschonden.

Bovendien zijn veel referenties van de COI e-mails die niet worden overgenomen in het rapport, waarvan de auteurs soms zelfs niet worden gespecificeerd:

- Institute for the Study of War, email van 16/09/201537

- Hooggeplaatste medewerker internationale organisatie in Bagdad, email van 16/09/2015, 02/10/2015, 21/03/201638

- UNHCR Regional Research & Information Officer, Office of the MENA Director in Amman, telefoongesprek, 16/09/2015

In een arrest van 15/09/2015, stelt de RvV : "verzoekster verwijt de niet vermelding in het administratieve dossier van de informatie waarop de verweerder zich heeft gebaseerd, met inbegrip van de inhoud van de telefoon en e-mail, met de gestelde vragen en gegeven antwoorden" en oordeelde dat "verweerder niet voldaan heeft aan de eisen van artikel 26 van het voornoemde koninklijk besluit van 11 juli 2003".

In dezelfde zin heeft uw Raad geoordeeld in augustus 2015 dat de "informatie [...] is gebaseerd op een e-mail [...]"

Hoewel verweerder een overzicht geeft van het antwoord vervat in deze email, merkt de Commissie op dat het niet was verbonden aan het administratief dossier. Om deze redenen kan de Raad niet op adequate wijze de inhoud controleren van de informatie die werden uitgewisseld".

In een arrest n° 165 616 van 12 april 2016, heeft Uw Rechtspraak betreffende de COI Focus Bagdad van 6.10.2015 gesteld dat « si une grande partie du rapport concerné se base sur des données publiques aisément accessibles, le Conseil constate qu'un certain nombre de constats, en particulier ceux concernant l'ampleur réelle du nombre de victimes et l'emprise des milices chiïtes sur la sécurité et le maintien de l'ordre, émanent de divers entretiens téléphoniques et courriels qui ne sont pas annexés audit document. Dès lors, le Conseil considère que la partie défenderesse n'a pas respecté le prescrit de l'article 26 de l'arrêté royal du 11 juillet 2003 précité. En conséquence, les décisions sont entachées d'une irrégularité substantielle, qui, en l'espèce, ne saurait être réparée par le Conseil, et doivent être annulées conformément à l'article 39/2, §1er, alinéa 2, 2°, de la loi du 15 décembre 1980 ».

(Vrije vertaling : als een groot deel van het betrokken verslag op gemakkelijk toegankelijke openbare gegevens gebaseerd is, stelt de Raad vast dat een zeker aantal constatering, in het bijzonder die betreffende de reële omvang van het aantal slachtoffers en de invloed van de sjiiitische milities op de veiligheid en de ordehandhaving, op verschillende telefonische onderhoud en brieven gebaseerd zijn, die niet in het voornoemde document werden bijgevoegd. Derhalve is de Raad van mening dat de Verwerende partij het voorschrift van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet heeft geëerbiedigd. Bijgevolg zijn de beslissingen door een wezenlijke onregelmatigheid aangetast, die, in het onderhavige geval, door de Raad niet hersteld kunnen worden, en moeten ze overeenkomstig artikel 39/2, §1er, alinea 2,2°, van de wet van 15 december 1980 geannuleerd worden).

Een gelijke redenering dient genomen te worden met betrekking tot de COI Focus Bagdad van 05.07.2017: er wordt namelijk verwezen naar dezelfde e-mails dan bij het opstellen van de COI Focus Bagdad 6.10.2015 en zelfs nieuwe berichten verzonden in 2016. Dit is tegenstrijdig met artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 omdat verzoekster niet in staat is om de inhoud van deze contacten na te gaan.

De bestreden beslissing schendt dus het artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Om deze redenen dient de bestreden beslissing, in uiterst ondergeschikte orde, vernietigd te worden."

2.1.2. De inventaris van de stukken die werden gevoegd bij het verzoekschrift is opgesteld als volgt:

1. Beslissing CGVS
2. Juridische bijstand
3. Attest verzoekster, 19.04.2017
4. Attest verzoekster
5. Attest verzoekster 8.04.2016
6. Attest dochter van verzoekster, 2.02.2015
7. Attest dochter verzoekster 3.07.2014
8. Attest dochter verzoekster, 4.05.2012
9. Document Agentschap Jongerenwelzijn
10. Attesten FOD Sociale Zekerheid
11. Attest moeder
12. Attest broer
13. Attest verzoekster, maart 2018
14. Attest dochter, maart 2018".

2.1.3. In de nota met opmerkingen laat de commissaris-generaal gelden dat geen gegrond middel werd aangevoerd. Hij voegt volgende documenten toe:

- COI Focus "Irak De Veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 26 maart 2018 (stuk 1);
- COI Focus "Irak Veiligheidssituatie in Zuid-Irak" van Cedoca van 28 februari 2018 (stuk 2).

2.1.4. In een aanvullende nota van 10 december 2018 voegt verzoekster een medisch getuigschrift van 16 november 2018 met betrekking tot de toestand van haar moeder.

2.2. De subsidiaire bescherming wordt opgeheven op basis van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is een omzetting van artikel 19, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU dat luidt als volgt:

“Met betrekking tot verzoeken om internationale bescherming die zijn ingediend na de inwerkingtreding van Richtlijn 2004/83/EG, trekken de lidstaten de door een regerings-, administratieve, rechterlijke of quasi-rechterlijke instantie verleende subsidiairebeschermingsstatus van een onderdaan van een derde land of een staatloze in, beëindigen zij deze of weigeren zij deze te verlengen indien hij volgens de criteria van artikel 16 niet langer in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.”

Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

De verandering van omstandigheden is “ingrijpend en niet-voorbijgaand”, wanneer de factoren die aan het reële risico voor ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen (cfr. HvJ 2 maart 2010, nrs. C-175/08, C-176/08, C-178/08 en C-179/08, punt 73).

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus ten onrechte werd genomen.

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij beslissing van 30 december 2013 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, Bagdad, en het destijds ontbreken van een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief. De commissaris-generaal motiveerde die beslissing toen als volgt: *“Uit uw verklaringen en documenten blijkt wel dat u afkomstig bent uit Irak en meer bepaald uit Bagdad. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Bagdad een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Bagdad, uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchterternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Bagdad de status van subsidiaire bescherming toegekend”.*

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekster verschillende keren naar Irak is teruggekeerd in 2014 en 2015, ook samen met haar dochter. Verzoekster maakte hierbij gebruik van een Iraaks paspoort. Niettegenstaande verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, blijkt hieruit dat de omstandigheden op grond waarvan haar de status werd verleend niet langer bestaan en dat deze subsidiaire beschermingsstatus bijgevolg moet worden opgeheven op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet.

Inzake het ingrijpende en niet-voorbijgaande karakter van de gewijzigde omstandigheden in Bagdad, wordt in dit kader in de bestreden beslissing en op grond van de objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 11, nrs. 4, 7-8, 10 en 13) met recht gemotiveerd als volgt:

“Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 110-111). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling ondertussen 21 maanden later nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

Uit de informatie waarover het CGVS heden beschikt blijkt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Irak, dewelke plaatsvonden nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat Bagdad niet belegerd wordt door IS, noch zijn er aanwijzingen dat IS in de nabije toekomst geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen IS en het Iraakse leger in Bagdad. Het offensief dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad veranderd zijn, en dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Het gros van de terroristische aanslagen is wel nog steeds toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS nog sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats. Ondanks de bomaanslagen gepleegd door IS blijft het aantal slachtoffers in Bagdad sinds begin 2015 nagenoeg constant.

Het voormelde geweldspatroon heeft weliswaar tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers te betreuren vallen, doch hierbij dient benadrukt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Bovendien is het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad reeds geruime tijd aan het dalen is. Meer zelfs, het aantal incidenten in Bagdad heeft sinds begin 2017 zijn laagste punt in jaren bereikt. De veiligheidssituatie in Bagdad is bovendien zodanig verbeterd dat de Iraakse autoriteiten van start zijn gegaan met het ontmantelen van "blast barriers" en "checkpoints" in bepaalde gebieden in centraal Bagdad.

Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het dagelijks leven van de gewone Iraakse burger is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in de provincie Bagdad, (met een oppervlakte van 4555 km², en iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont) ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend, ligt het schoolbezoek er tamelijk hoog, en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk.

Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds worden deze checkpoints meer en meer afgebouwd., blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Het nachtelijke uitgaansverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd bovendien begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van het ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter van de verandering in de algemene veiligheidssituatie. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod, alsook de ontmanteling van diverse checkpoints en "blast barriers" toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad niet duurzaam verbeterd was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad verder zouden hebben beperkt.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden ("IDP's") op te vangen (UNHCR Position on Returns to Iraq, 14 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (ibidem, nr. 40). UNHCR maakt bovendien nergens melding dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat de situatie in Bagdad ingrijpend gewijzigd is dat zij er geen reëel risico meer lopen op ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België en andere Europese lidstaten terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad nog steeds dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is."

Verzoekster slaagt er niet in afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Waar verzoekster het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België en ook van andere landen citeert, wijst de Raad erop dat dergelijk advies betrekking heeft op westerlingen die naar Irak reizen en niet op Iraakse staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoekster, doch vormt geen leidraad voor de instantie die belast is met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. Waar zij op selectieve wijze verwijst naar en citeert uit de informatie zoals gehanteerd door de bestreden beslissing, wordt opgemerkt dat zij hiermee geenszins afbreuk doet aan de voormelde, op het geheel van de in de administratief dossier opgenomen landeninformatie geschraagde analyse van de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad. De overige informatie aangehaald door verzoekster in het verzoekschrift, ligt volledig in dezelfde lijn als, en kan bijgevolg geenszins afbreuk doen aan de gehanteerde landeninformatie. Ook in de door verzoekster geciteerde informatie wordt namelijk duidelijk gesteld dat, hoewel er nog (grote) aanslagen worden gepleegd, de sjiitische milities er een machtsfactor vormen, er vormen van crimineel geweld plaatsvinden en er politieke spanningen heersen, de veiligheidssituatie in Bagdad aanzienlijk is verbeterd, dat aldaar veel minder aanslagen worden gepleegd, dat niet enkel het aantal aanslagen doch ook het aantal moorden er is afgenomen en dat er daardoor minder controleposten zijn dan voorheen. De Raad merkt op dat de COI Focus "*Irak De Veiligheidssituatie in Bagdad*" van Cedoca van 26 maart 2018, toegevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt.

In zoverre verzoekster erop wijst dat het beleid gewijzigd is, dient andermaal te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoekster. Wat de schending van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (PR CGVS) betreft, wijst de Raad er

voorafgaand op dat het in voornoemd artikel enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven specifiek relaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van verzoeken om internationale bescherming. De Raad is dan ook van oordeel dat de door verzoekster bekritiseerde COI Focus, dat een algemeen rapport betreft waarin de algemene veiligheidssituatie in Bagdad beschreven wordt, dit met het oog op een toetsing van het verzoek om internationale bescherming, en dat geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoeksters relaas, niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel van het PR CGVS valt. Zodoende is deze grief niet dienstig.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht gewezen op een aantal elementen in het dossier van verzoekster die het bestaan van een reëel risico op ernstige schade tegenspreken:

“Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier blijkt dat u herhaaldelijk terugkeerde naar Irak in 2014 en 2015, terwijl u tegelijk genoot van een subsidiaire beschermingsstatus in België. Tijdens het gehoor op het CGVS bevestigde u zes maal te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst Irak terwijl u in België het statuut van subsidiair beschermde had (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 5). U bevestigde meestal in Irak te zijn toegekomen via de luchthaven van Najaf en één maal via de luchthaven van Bagdad; u preciseerde dat u telkens maximaal twee weken in Irak verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 5). Als reden voor uw terugkeer naar Irak, liet u verstaan dat u bij uw zieke moeder in Irak wilde zijn en voegde eraan toe dat ondertussen een hersentumor werd vastgesteld in hoofd van uw broer (gehoorverslag CGVS, p. 2). U preciseerde dat u – nadat u (in december 2013) een verblijfstitel in België verkreeg - via uw zus te weten kwam dat uw moeder borstkanker had en stelde dat die kanker ondertussen is uitgezaaid naar de longen en maag. Toen u te weten kwam dat uw moeder erg ziek was, bent u (vanaf februari 2014 en dus kort na de toekenning van uw beschermingsstatus) naar Irak teruggekeerd om uw zieke moeder te vervoegen die ondertussen samen met uw vader in Najaf is gevestigd (gehoorverslag CGVS, p. 2). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de door u verklaarde reden voor uw terugkeer naar Irak, dient tegelijk te worden vastgesteld dat uw veelvuldige terugkeer naar Irak bovenstaande appreciatie over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad bevestigt.”

Uit de informatie van de grenspolitie van 2 september 2015 blijkt dat verzoekster samen met haar dochter M., op 7 augustus 2015 via Libanon, naar Irak is afgereisd (Landeninformatie, stuk 11, nr. 3). Haar verblijf in Irak in 2014 werd ook vastgesteld van 8 februari tot 25 maart, van 8 mei tot 2 juni, van 8 juni tot 10 juni en van 14 december tot 30 december. In 2015 verbleef verzoekster in Irak van 13 maart tot 31 maart en van 22 augustus tot 26 augustus.

De bestreden beslissing vervolgt terecht:

“Geconfronteerd met de wijziging van het CGVS-beleid waardoor geen subsidiaire bescherming meer wordt toegekend voor stad van herkomst Bagdad omwille van de gewijzigde veiligheidssituatie, bevestigde u geen algemeen veiligheidsprobleem te verwachten in Bagdad en evenmin problemen met de overheid te vrezen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Wel stelde u nog steeds uw voormalige echtgenoot te vrezen omwille van uw vroegere buitenechtelijke relatie met D. (gehoorverslag CGVS, p.3, 10). Dit element riep u echter al eerder in tijdens uw asielprocedure en werd ongeloofwaardig bevonden. Met betrekking daartoe dient vermeld te worden dat tijdens de eerdere behandeling van uw asielaanvragen is gebleken dat aan de door u aangehaalde problemen geen geloof kon gehecht worden. In de beslissingen van 30 juli 2012 en 30 december 2013 werd er reeds op gewezen dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bedreigingen waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest of in het geval van een terugkeer naar Bagdad, Irak, zou worden.”

Verzoeksters herhaling van haar profiel als alleenstaande en uit de echt gescheiden moeder met een verwijzing naar algemene informatie over de rol van de vrouw in Irak, werpt geen ander licht op bovenstaande motieven. Haar veelvuldige terugkeer naar Irak bevestigt enkel het gebrek aan geloofwaardigheid van enige nood aan internationale bescherming.

De Raad stelt verder vast dat de bestreden beslissing een overvloedige motivering bevat wat een terugkeer naar Najaf betreft. Los van het feit dat verzoekster geenszins informatie aanbrengt die erop wijst dat een reëel risico op ernstige schade, in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet aanwezig zou zijn bij een terugkeer naar Najaf, staat dit los van de vaststelling dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt bij een terugkeer naar Bagdad, wat volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Verzoekster stuurt met haar betoog over haar gezondheid en die van haar dochter, haar profiel van alleenstaande, uit de echt gescheiden moeder, haar moeder en broer die lijden aan kanker in Irak waardoor een bezoek zich opdrong, aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de Raad.

Verzoekster voert geen argumenten aan die toelaten anderszins te besluiten, zodat de opheffing van haar subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

2.4. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP